

RODOLJUB.

Glasiló „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvostopne petit-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15 kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

10. števil. V Ljubljani, dne 20. maja 1893. III. leto.

Pesek v oči.

V zadnjih dneh širila se je v narod v pisani in govorjeni besedi vest, da so narodno-napredni deželni poslanci v zvezi z Nemci zabranili veliko olajšavo kmet-skemu ljudstvu, katero so predlagali takozvani konservativni poslanci. Poglejmo si torej to stvar nekoliko natančneje, kajti že star slovensk pregovor pravi: „Da resnica se spozna, treba slišat oba zvona.“

V Avstriji velja v zemljeknjižnih zadevah takoime-novana prisilna legalizacija. To se pravi, kdor hoče v zemljiški knjigi kako zemljišče nase pripisati, kak dolg ali pa kako pravico vknjižiti ali pa izbrisati, ta mora imeti v rokah od prodajalca ali dolžnika listino, na ka-teri je c. kr. notar ali pa c. kr. sodišče potrdilo, da je res dotičnež to pismo podpisal ali pa podkrižal. Tako potrdilo imenuje se legalizacija. Letos vložila je občina Ve-lika dolina na Dolenjskem na deželni zbor kranjski prošnjo, da naj se ta predpis za pravne posle pod 100 goldinarjev odpravi, da naj bi se torej do tega zneska smela izvršiti zemljeknjižni prepis ali pa vknjižba tudi brez tistega notarskega ali sodnijskega potrdila. V tem

smislu je stavil g. poslanec Pfeifer tudi poseben pred-log, ki je pa propadel, ker so proti njemu govorili in glasovali narodno-napredni in nemški poslanci. Zaradi tega se je vzdignil tak vrišč ter se je očitalo našim po-slancem, da nimajo srca za ubogo ljudstvo, da se bratijo z Nemci zoper slovenskega kmeta itd.

Mi pa pravimo in trdimo, da se s takim očitanjem ljudstvu le pesek v oči meče in družega nič. Res je, in to se ne da tajiti, da sestava pisem, zemljeknjižni pre-pisi, vknjižbe itd. prouzročujejo kmetu precejšnjih stroškov. A vprašanje je le, je li bi se — tako, kakor so sedaj v naši deželi razmere — ti troški izdatno znižali, ako bi se odpravila potreba legalizacije zneska do 100 gld., ali pa tudi do kakega višjega, in niso li s prisilno legalizacijo zvezane tudi dobrote, ki odvagajo breme. Prvo vprašanje mi zanikujemo, drugo pa potrdimo. Sedaj napravljva vsa pravna pisma, katere je treba legalizirati, ljudstvu na-vadno notar. On jamči strankam s svojim imenom in s posebnim, v cesarski kasi založenim kavcijonom, da so pisma napravljena pravilno tako, kakor so zahtevale

LISTEK.

Tone in Urh.

Stanovala sta v majhni zaduhli sobi koncem mesta. Ker sta bila iz jedne in iste vasi doma, in že izza mladih let prijatelja, je samo naravno, da sta se tudi v Ljubljani, kjer sta obiskovala latinske šole, držala drug dru-gega. Skupaj sta stanovala, skupaj se učila in skupaj jedla — kadar sta kaj imela. Najbolje sta živela o Božiču in o Veliki noči, kadar sta od doma dobila suhih hrušek in nekaj orehov. Kadar sta bila prav dobro izstradana, šla sta k očetom frančiškonom in dobila jesti, kaj, tega nista vedela povedati. Za hrano sploh nista bila v toliki zadregi, kakor za druge reči. Ljubljanečani so dobri in pomagajo radi, posebno dijakom. Za knjige in druge šolske potrebščine je bilo treba dobiti kake krajcarje, takisto za stanovanje, največ pa za obleko in za obutev.

Ko sta bila Tone in Urh prišla jeseni s počitnic, kupila sta si pri Ljubljanski starinarici vsak par čevljev in odštela vsak poldrugi goldinar.

— Za nekaj časa sva z obuvalom preskrbljena, rekel je starejši Tone prijatelju Urhu in potem sta v „novih“ čevljih korakala tako ponosno po mestu, da so se ljudje kar za njima ozirali.

Kakor mine jedenkrat vsaka stvar, tako tudi čevlji. Nekega jutra je zapazil Tone, da so njegovi čevlji luk-njasti in da ne bodo prestali prvega dežja. In kakor je slutil, tako se je tudi zgodilo. Prišel je dež in Tone je moral hiteti domov, da ni ostal bos na cesti. Urhovi čevlji so bili nekoliko boljši od Tonetovih, pa so tudi že na nekaterih krajih zijali, da je bilo grdo.

— Kaj mi je storiti, rekel je Tone ves obupan.

— I — kaj. Druge si kupi, odgovoril je Urh.

— Kje bom pa denarje dobil, vprašal je zopet Tone in ker je Urh uvidel, da temu razlogu ni ugovarjati, začel

Politični pregled.

Večina deželnih zborov zaključilo je že letošnje zasedanje, mej njimi tudi kranjski, štajerski in goriški. Dež. zbor kranjski rešil je razven že zadnjič navedenih predlog in zakonov še nekatere druge, za narodno gospodarstvo jako važne, mej njimi; predlog poslanca Kersnika o podpori za slarmarski obrt v Domžalah; predlog posl. Schwegla o podpori za zgradbo železnice od državne železnice čez Tržič in do sv. Ane, kjer bi bi bila zveza z bodočo železnico iz Celovca skozi Ljubelj; predlog poslanca Murnika o znižanju tarifov na tisti južni železnici, katero je poslanec Klun iz nesebične požrtvovalnosti tako goreče zagovarjal; predlog poslanca dra. Vošnjaka o odpisu davkov tistim kmetovalcem, katerim je suša prizadela kaj škode in pa predlog poslancev Hribarja, dra. Tavčarja, dra. Vošnjaka, Murnika, Kavčiča, dr. Bleiweisa, Šukljeta, Lenarčiča, Kleina, Svetca in Krsnika glede zgradbe drugovrstnih železnic. Predlog nasvetuje, naj se zgrade nastopne, v tri vrste razdeljene železnice: I. vrsta: 1.) Novo Mesto-Metlika in do hrvatske meje; 2.) Kamnik-Motnik in do štajerske meje, kot zveza s progo Polžela-Motnik; 3.) Kamnik-Kranj kot zveza mej državno in Kamniško železnico; 4.) Postojina-Razdrto Ajdovščina. II. vrsta: 1.) Rakek-Cerknica-Lož; 2.) Škander-Vrhnika; 3.) Trebaje-Mirna-Mokronog. III. vrsta: 1.) Vrčiči-Črnomelj; 2.) Hudo-Žužembark; 3.) Novo Mesto-Brežice oziroma Kostanjevica. Stroški bi znašali 7 milijonov goldinarjev in naj bi se vzelo deželno posojilo. Vrh tega sklenil je dež. zbor, da je koj razpisati dela za novo dež. bolnico ter dovolil za stavbo potrebne stroške, kakor tudi stroške za napravo zavoda za gluhozame in slepce; dovolili so se nadalje izdatni prispevki za napravo vodovodov in druge reči. O šolah in

o krivicah, ki se nam godé glede šolstva, govoril je posl. Hribar, posl. dr. Tavčar pa je ozigosal malomarnost dež. odbora glede slovenskih napisov in slovenskega uradovanja. — Posebno važno in zanimivo je bilo letošnje zasedanje dež. zbora češkega. Mladocéhi so sprevideli, da z lepa ničesar ne opravijo zoper vlado in njene zaveznike in zato so s silo prouzročili, da je bil dež. zbor zaključen. — Na Hrvatskem počenja vlada, kar hoče. Kdor ne gre z njo, izgubi službo. Razmere so tam do skrajnosti napete in bati se je, — da bo struna počila. — Na Ogrskem rase gibanje zoper vojsko in presvetlega vladarja vedno bolj. V nedeljo, dne 21. t. m. se ima vršiti slavnostno razkritje honvedskega spomenika in če bo ta dan minil mirno in v redu, bilo bi to pravo čudo. — Na Nemškem se vse stranke pripravljajo za odločilni boj. Vlada je razpustila državni zbor, ker je zavrgel vojaške predloge in dela sedaj z naporom vseh svojih sil, da dobi poslušno večino. Mogoče je, da se jej to posreči; mogoče pa je tudi, da propade in potem bi nastala taka zmešnjava na Nemškem, kakor je še ni bilo, odkar se je zjediniła. — Na Srbskem se pripravljajo vsi privrženci kraljevske rodovine za sprejem kraljice Natalije, katera se v kratkem vrne v Beligrad. — Bolgarska je silno srečna, takoj vsaj trdita Koburžan in Stambulov. Sedaj zboruje narodno sobranje, da premeni ustavo. — V Ameriki in sicer v Čikagu se je te dni slovesno odprla svetovna razstava, katera nadkrilja vse, kar jih je doslej bilo.

domov, povedal je Tonetu, kaj se je zgodilo. Ko pa je hotel sezuti čevlje, je videl, da so tako potrgani, da jih ni moči rabiti.

— Zdaj sva pri kraju, rekel je z obupajočim glasom; čevljev nimava, hruške sva pojedla — kaj bo iz naju.

Premišljevala sta vso noč čakaje, da se zgodi kak čudes, a ko sta zjutraj ustala, bili so čevlji tako slabi, kakor v prejšnji večer. V šolo ni mogel nobeden, h frančiškanom tudi ne, hrušek pa ni bilo.

— Veš kaj storiva? pravi Tone.

— Kaj?

— Pišiva profesorju kako je z nama, da nimava čevljev, in domov pišiva, morda nama pošljejo zopet kaj hrušek, in vsaj toliko denarjev, da si oba kupiva jeden par čevljev.

Spisala sta pisma in neka ženska v hiši je bila tako dobra, da ju je odnesla, jednega v šolo, druga dva pa na pošto.

Ko se je mračilo, dremala sta lačna študenta za mizo ne vedé s čim bi si utolažila želodec. Kar hkrati

se odpro vrata in v sobo stopijo — profesor, neki drugi mož in gospodinja.

Ko se je profesor prepričal, da je res tako, kakor sta mu fanta povedala, rekel je svojemu spremljevalcu: — Vsakemu umerite par dobrih čevljev na moje troške, fantoma pa je rekel: „Tu imata goldinar za danes in za jutri za hrano; kadar dobita čevlje in prideta zopet v šolo, se bo videlo, kako bo znanprej.“

Kaj bi popisoval kako se je dalje godilo; profesor se je zavzel za marljiva fanta, skrbel za nju, da sta se izšolala in nista več lakote trpela. Postala sta gospoda in paseta duše, po leti, kadar so šolske počitnice, pa prihaja nekdanji njiju profesor k njima, da se odpočije. Kadar pa nanese prilika, bodisi v cerkvi ali zunaj cerkve, nikdar ne pozabi ne gospod Anton, ne gospod Urh priporočati roditeljem: „Če imate otroke v mestu, da študirajo, skrbite, da ne bodo trpeli pomanjkanja.“

Slovenske in slovanske vesti.

(Osobne vesti.) Cesar je potrdil volitev dr. Josipa Srneca, advokata v Celji, načelnikom in g. Ivana Hausenbichlerja, župana in posestnika v Žalcu, načelnikovem namestnikom pri okrajnem zastopu celjskem. — Naš rojak dr. G. Stergar, polkovni zdravnik v Zagrebu, je dobil zaslužni križec s krono. — Rodoljubni župnik na sv. Gori pri Gorici Lovro Rutar je imenovan papeževim častnim komornikom.

(Narodni dom v Ljubljani.) Društvo za napravo „Narodnega doma“ v Ljubljani razpisalo je o svojem času lepe nagrade najboljšim načrtom za to stavbo, katera ima postati središče narodnemu življenju v glavnem mestu. Vsled razpisa nagrad došlo je društvu 17 načrtov. Prvo darilo v znesku 1000 kron je dobil inženir France Škabrouč v Pragi, drugo darilo v znesku 500 kron Anton Wolf v Ljubljani, tretje tudi v znesku 500 kron pa skupaj K. Mašek in R. Tönnies na Dunaju. S prvim darilom obdarovani načrt se bo nekoliko premenil in potem se bo brez odlašanja začela stavba prepotrebne „Narodnega doma“.

(Jožef Cimperman †) Odlični slovenski pesnik in pisatelj, Jožef Cimperman, umrl je v Ljubljani dne 5. maja, star šele 47 let. Nepozabni pesnik je v svoji mladosti ohromel in vse svoje nadalnje življenje ni mogel več stopiti na noge. Živel je v jako slabih razmerah, pa v zvezi s tem se je sam izobrazil in si iz svoje moči pridobil odlično mesto med prvimi slovenskimi pisatelji. Bodi mu lahka zemlja in blag spomin!

(Deželna razstava v Ljubljani l. 1894.) Deželni zbor je v seji dne 2. aprila 1892. izrekel, da je pripravljen deželno razstavo, ki se ima napraviti leta 1894., podpirati z deželnim doneskom 15.000 gld., ob enem pa je naročil deželnemu odboru, da od kmetijske družbe preskrbi potrebne načrte te razstave s proračunom. Vsled tega je kmetijska družba izročila deželnemu odboru svoje načrte nameravane splošne kmetijske, gozdarske in obrtne razstave, proračun itd. Program obsega v splošnem oziru: a) kmetijstvo; b) gozdarstvo in lov; c) rudarstvo in topilničarstvo; d) mali in veliki obrt (kemijski, hranila in nasladi, tekstilni, usnjarski, kovinski, lesni, kamnoseški, keramijski in steklarski, drobninski, papirni, grafijski, stroji in vozovi, instrumenti, godala); e) zdravstvo in rešilne naprave; f) inženerstvo, stavbarstvo; g) domači obrt; h) cerkvena umetnost; i) umetni obrt in muzeji; k) šolstvo in pouk. Proračun obsega: za šestoro paviljonov in sicer: za glavni, kmetijski, gozdni, dva poskušna in za godbeni paviljon 23.500 gld. (za glavni 15.000 gld.); za strojeve lope, portal, dekoracije, instalacijo, pota, premetanje zemlje, godbo, postrežbo, stražo, tisek, reklamo, pisarne in premije za obrtni oddelek 25.500 gld., vse skupaj 49.000 gld. Kmetijska družba preračuna dohodke iz ustopnine na 14.000 gld., ako traja razstava dva meseca (od 10. avgusta do 10. oktobra 1894) in bi ustopnina bila 20 Kr., kajti računati bi bilo najmanj na 70.000 obiskovalcev. Drugih dohodkov bi bilo iz najemščine

prostorov; na prispevkih bi došlo z raznih strani toliko, da vsi dohodki pokrijejo potrebsčino 49.000 gld., všteti 15.000 gld. deželnega prispevka. Glavni odbor kmetijske družbe bi se, ko bi dež. zbor rešil vprašanje glede deželne podpore, spojil z zastopniki vlade, deželnega odbora, mesta Ljubljanskega in z drugimi faktorji v razstavnici odbor. Deželni zbor je dovolil v jedni zadnjih sej 15.000 gld. iz deželnega zaklada za dež. razstavo, katera se ima prirediti l. 1894. ali 1895.

(Slovenščina in knezoškofijski ordinarijat celovski.) S Koroškega se nam naznanja, da je začel zdaj tudi knezoškofijski ordinarijat celovski vračati strankam slovenske dopise ter zahtevati nemške prestave prav tako, kakor so to stvar do sedaj delali cesarski in kraljevi uradi, deželni odbor koroški in vse druge uradnike, ki so v rokah Nemcev ali nemškutarjev. Te dobrote sta pretekli mesec deležna postala občinski zastop v Bistrici nad Pliberkom in krajni šolski svet v Kazazah, ki sta se pa tej krivični zahtevi tudi primerno odzvala. — Iz drugega kraja se nam poroča, da je dobil neki narodni župnik koroški od sedanjega nemško-narodnega škofovega kancelarja ukor zaradi tega, ker je cerkvena posestva zavaroval pri domači banki „Slaviji“ in ne več pri tuji laški banki. Zahtevalo se je od dotičnega župnika, da se zaradi tega opraviči, ali mož je bil pameten in na ta predrzen dopis niti odgovoril ni. S takim postopanjem si sicer nemški gospod kancelar ne bo pridobil lavorik, pač pa znata on in od Boga postavljeni naš politični voditelj škof Kahn res še čakati čas, ko se bodo koroški Slovenci obrnili naravnost tja, od koder se nadejajo še pomoči — do sv. Očeta v Rim.

(Novo „Bralno društvo“) se snuje pri sv. Marku nižje Ptuja. Pristopilo je že nad 50 udov, kar je gotovo dokaz, da je društvo potrebno.

(Slovenska posojilnica v Ptui) zgradila si je svojo hišo. To je dokaz, da društvo prav lepo napreduje. Hiša je jako lepa, da so Ptujski Slovenci lahko ponosni nanjo.

(Osramočena „Südmark“.) Od štajerskih Velikonemcev osnovano in s pruskimi novci vzdržano društvo „Südmark“ ima namen, pokupiti slovenski svet in z dedne zemlje iztirati slovenskega kmeta ter naseliti nanjo čisto-krvne Nemce. Može, stoječi okoli tega društva, imajo pač dobro voljo, a manjka jim moči; v zvezi s tem, da prosjačijo tudi po najubožnejših kočah, še niso toliko naberačili, da bi bili mogli kupiti kakšno malovredno njivico in naseliti na njej sestradanega rojaka. Uvidevši, da na ta način jetična „Südmark“ ne bo nikdar ničesar dosegla, rodila se je v možganih nekega znanega stikača viteza Infelda pri sv. Ilju v Slov. goricah misel, da bi kazalo nadomestiti slovenske posle, viničarje itd. z nemškimi; to bi ne bilo samo po namenih društva, ne samo v korist Nemčiji, ampak tudi v hasen lastnemu mošnjičku. Tako je modroval vitez Infeld, kateremu slovenski viničarji niso hoteli zastoj delati, in obelodanil je v nemških listih v

tem zmislu pisan oklic, ki je našel glasan odmev v nemških srcih. A ostalo ni samo pri besedah; vitez Infeld prestopil je tudi k dejanju in zvalil siromašno nemško rodbino, da bi mu delovala — zastonj. Nemci so prišli in kmalu zopet odšli, ker jim njihov nemški rojak ni dajal niti poštene hrane niti poštenega plačila; sedaj sedi rodoljubni nemški vitez Infeld zopet sam mej trdimi Slovenci in premišljuje, kje bi dobil ljudi, da bi jih izkoriščal, sramote pa, ki so jo doživeli prireditelji te ponesrečene poskušnje, je zarezati na rovaš društva „Südmark“.

(Nestrpnost Celjskih nemškutarjev.) Celjski Slovenci so prosili občinski svet, naj napravi v mestu dvojezične napise ulic in trgov, naj nastavlja pri mestnem uradu samo take uradnike, kateri so zmožni obeh jezikov, slovenskega in nemškega, in naj izdaja vse oglase v obeh jezikih. Kdor pozna celjske razmere, vé, da je bila ta prošnja z ozirom na slovensko manjšino v mestu in na izključno slovensko okolico samo opravičena, a vzlic temu je mestni zbor celjski prošnjo — zavrgel.

(Važna jezikovna naredba.) Primorsko finančno vodstvo je vsled ministerskega ukaza uvedlo v vsem upravnem okrožji finančnega vodstva tržaškega nove golice za pobotnice, katere imajo na jedni strani nemško in italijansko, na drugi pa slovensko in hrvaško besedilo. Takisto je pri vseh zapisnikih, katere rabijo užitinski uradi ob užitinski meji v Trstu, poleg dosedanjega nemškega in italijanskega besedila natisniti še slovensko, tako, da bodo slovenske stranke dobivale slovenske pobotnice. Ta važna naredba je posledica znane interpelacije posl. g. Nabergoja.

(Volilno gibanje v Trstu.) Vlada je določila dneve za volitev novih občinskih zastopnikov; volitve se začnejo dne 29. maja in se končajo dne 11. junija. Stranke bodo vsaka zase postopale, ker so se pogajanja med Slovenci in takoimenovanimi zmernimi Italijani razdrli. Italijani bi bili pač radi imeli, da bi slovenski volilci jim pomagali v volilnem boju zoper iredentovce, ali da bi oni zato priznali Slovincem le trohico tistih pravic, katere jim gredo po božji in človeški pravici, o tem niso hoteli ničesar slišati. — V okolici tržaški se narodna stranka marljivo pripravlja za volilni boj in kakor trdno upamo, bo v vseh šestih okrajih sijajno zmagala. Bog daj srečo!

(Vesela novica.) Tolminski c. kr. okrajni glavar grof Marenzi, ki je že dlje časa na dopustu, gre baje v pokoj; toliko je vsaj gotovo, da se v Tolmin ne vrne več. Vodstvo okrajnega glavarstva prevzame začasno

c. kr. okrajni komisar g. Karol Kumar, rodом Slovenec z Gradiškute. Tolminci za grofom Marenzijem ne bodo jokali.

(Ravnopravnost v cerkvi.) Pred kratkim umrl je župnik šišanjski (škofija poreško-puljska) in še predno je bilo mesto razpisano, vedeli so že Lahi, da je za to župo določen rovinjski duhovnik in profesor dr. Girolamo Curto. V šišanjski župniji ni več kakor pet ali šest Italijanov, vse drugo prebivalstvo je hrvaško in vender namerava od Boga postavljeni škof Flapp poslati v ta kraj duhovnika, ki ne zna hrvaški.

(Iredentovski izgredi v Bujah.) Tudi v Bujah, sredi Istre, so vrli italijanski meščanje slovesno praznovali srebrno poroko italijanske kraljevske dvojice. Neka kavarna je bila tisti večer sijajno razsvetljena, okoli gradu pa so goreli celo kresovi. Bujski delavci in hlapci še niso okuženi iredentovskega duha in ti so naredili konec slavnosti s tem, da so vse luči v kavarni upihnili in Lahom svetovali, „naj gredo v Italijo, ako jim pod našim cesarjem ni všeč“, na kar so Italijani odgovorili z „Viva Umberto!“ Iz prepira nastal je seveda pretep; drugi dan je prihitel v Buje okrajni glavar v Poreču Elluschegg, in kmalu potem je okr. sodišče obsodilo razne iredentovske gospode na globo od 30 do 100 gld., nekatere pa v kaznovanje prepustilo okrožnemu sodišču v Rovinju. Vzlic temu niso še izgubili iredentovci poguma. Vlada je vedno v strahu, da nastanejo izgredi; že večkrat je mobilizirala mestno stražo, orožnike in finančno stražo — ali kakor drugod, tako smrdi iredentovska riba tudi v Bujah pri glavi in vse kaže, da vlada na to glavo neče ali pa se ne upa stopiti.

(Kazenska pravda v Trstu.) V soboto razglasila se je v Trstu sodba o tožbi, katero je naperil gospod župnik rojanski Thaler zoper občinskega svetnika Spadonija zaradi razžaljenja časti, ker je zadnji v mestnem zboru trdil, da je g. župnik raz leco hujskal zoper italijanske prebivalce Trsta. Rojanskim obiskovalcem cerkve pa ni znano nič drugega, kakor to, da je g. župnik slovenskim starišem priporočal, naj brez strahu vpišejo in pošiljajo svoje otroke v vrtec družbe sv. Cirila in Metoda. Obravnava se je dolgo časa prekladala, ker je obtoženec nastopil dokaz resnice in menda mora se res tudi označeno priporočilo že smatrati za hujskanje, kajti Spadoni bil je — oproščen. Posebno značilno za Tržaške razmere je, da so italijanski poslušalci, ko je pričel zastopnik tožitelja govoriti slovenski, in corpore in ostentativno zapustili sodno dvorano.

Razne vesti.

(Kranjski inženir Toman izginil.) Že nekaj dni je tega, kar je izginil c. kr. inženir Toman in še sedaj ni sledu o njem. V Savi je neki kmet našel klobuk njegov, trupla pa še ni dobil.

(Velika tatvina na Dunajski pošti.) Pred devetimi leti poslala je državna blagajna na Dunaji 660.000 gld.

v bankovcih v Budimpešto. Ko so v Budimpešti tehtali dotične zabojčke, bilo je vse v redu, ko pa so zabojčke odprli, našli so v enem namesto 30.000 gld. dve v stare časnike oviti opeki. Tat je opeki zato s papirjem ovil, ker bi bila sicer teža dotičnega zaboja postala nekoliko manjša. Ker so bili časniki, s katerimi sta bili opeki

oviti, Dunajski, zasledoval se je tat jako marljivo me služabniki na Dunajski pošti, a ves trud je bil zaman, dokler se te dni, torej po preteku devetih let, ni posrečilo Dunajski policiji dobiti tatu. Poštni sluga Karol Huber je, kakor je sedaj sam priznal, ukradel dotični denar. Devet let je skrival ukradeni zaklad in premagujoč se dan na dan živel skromno in zmerno; zadnji čas pa ga je menda zapustila potrpežljivost, začel je dobro živeti, kupil si lepo hišo in tako obrnil nase pozorrost vsevidne policije, katera ga je res prijela. Huber in žena sta zločin obstala.

(Velik požar.) Vas Zahomce v občini Strajaves pri Podkloštru je popolnoma pogorela, škode je 150.000 gld. Pogorelci so bili zavarovani samo za 19.000 gld.

(Velika tatvina.) Ruski car je dovolil, da se razstavi v Chicagu tudi demanti carske obitelji, vredni veliko milijonov. Te dni so odprli ruski komisarij v Chicagu dotični zavoj, v katerem so bili po posebnem odposlancu prineseni demanti, in ga našli — praznega.

(Izdaten ribji lov.) Zadnje dni minulega tedna naložili so ribiči v Bakerskem zalivu izredno veliko sardel. Na Reki so se prodajale sardele po 6 do 8 kr. kilogr. m.

(Nenavadna oporoka.) V nekem mestu v Meliki je umrl star čudak, ki ni nikdar hotel napraviti oporoke o svojem velikem imetju. Ko so truplo umivali, videli so na prsih z rdečo barvo neizbrisno zapisano, kje je skrito čudakovo imetje, in ime tistega, kateremu je volil.

(Salamonska razsodba.) V New-Orleansu v Ameriki je bil nedavno zatožen nekdo, da je po noči ulomil v neko hišo in pokradel več stvari. Napravil je luknjo v zid, skozi katero je spravil gornji del života in tako nabral, kar je mogel doseči. Njegov zagovornik je trdil, da ni zatoženec ulomil v hišo, nego samo jeden del njega. Sodišče je potem razsodilo, da je res kriv samo gornji del života, ostali deli pa so nekrivi. Sodnik je obsodil krivo polovico telesa na jedno leto zapor, prepustivši ji, da ostalo polovico da odrezati, ali pa jo vzame saboj v zapor.

(Visoka starost.) V dolnji Polskavi na dolnjem Štajerskem je umrl minuli teden bivši kolar Filip Jager v 96. letu svoje dobe. Pokojnik je bil do svoje smrti precej čvrste narave.

(Zemlja se udara.) tako so kričali prestrašeni prebivalci vasi Hulubci v Rumunski, ko se je v noči dne 27. m. m. udrlo sedem hiš in do 25 hektarjev sveta petdeset metrov globoko. Hiše so seveda vse zrušene, nekaj oseb pa je bilo lahko poškodovanih. Vlada je odposlala celo vojsko raznovrstnih učenjakov, da najdejo uzroke tej nenavadni naravni dogodbi.

(Dijak — maščevalec.) Šestnajstletni dijak učiteljske pripravnice v Olomucu, Edvard Gruber, naznanil je v

soboto ravnateljstvu, da izstopi iz šole, potem pa je počakal na hodniku kateheta. Ko je ta prišel, ustrelil je Gruber iz revolverja najprej nanj in ga lahko ranil na rami, potem pa sebe v sence in se zgrudil ranjen na smrt. Samomorilec se je maščeval, ker mu je katehet dal slab red koncem poluletja.

(Izdatno poverjenje.) Uradnik Budimpeštanske banke, Anton Berecz, ukradel je dve menici v vrednosti 48.200 gld., je zamenjal pri neki banki, kjer je bil znan in pobegnil. Daleč ni prišel, prehitela ga je brzobjavka in v Celji so ga vtaknili v luknjo. Mož ni imel denarjev pri sebi in pravi, da jih je nekje zakopal.

(Visoke vinske cene.) Kakor poroča „Slov. Gospodar“, so na vzhodnjem Pohorju, okoli Konjic, cene vinu jako visoke, od 25 do 45 kr. za liter. Takih cen ljudje ondi ne pomnijo, dasi je vino vselej bilo na dobrem glasu.

(Nemškega notarja za Celje ne bo.) Pravosodno ministerstvo je prošnjo celjskih Nemcev, naj se ustanovi še tretje notarsko mesto v Celji in isto podeli kakemu pristnemu Nemcu, odklonilo, rekoč, da je ta prošnja povsem neosnovana.

(Loteriji neprijazno mesto.) V Oseku, ki ima po zadnji ljudski štetvi 22.000 prebivalcev, že teden dni ni nobene loterijske kolekture. V Oseku se namreč tako malo stavi v loterijo, da nobeden kolektant ni mogel izhajati in je zdaj tudi zadnji popustil ta posel, ker ni mogel živeti ob pičlih dohodkih loterijske kolekture. Ker se ne na de nihče, ki bi se hotel lotiti malo hvaležnega posla, ustrezati redkim loteristom Oseškim, ostalo bo mesto Osek bržkone brez loterijske kolekture. Ne bi škodovalo, če bi tako bilo tudi po drugod.

(Volkovi so napadli železniški vlak) blizu Astrahana. Vsled silnega snega je obtičal vlak v snegu in ponoči se je pridrvila cela tolpa volkov ter razmesarila in požrla šest ruskih potnikov, dva sprevodnika in kurilca, ki se niso pravočasno rešili v vagone. Celo noč oblegali so grozno tuleči volkovi vlak in še le proti jutru so pobegnili.

(Angleški vojak na straži in princ Waleski.) Neki angleški časnik pripoveduje nastopno dogodbo: Nedavno sta se princ Waleski in lord Karnarvon po samotnem oddelku Londona sprehajala, ko zapazita nekega na straži stoječega vojaka, ki je prav mirno kadil smotko. Princ ga nagovori in ga mej drugim tudi vpraša, koliko velja njegova smotka. Vojaku se je zdel vpraševalec nekako znan, zato ga prosi, naj mu pove svoje ime. Princ mu smeje res pove, kdo da je. „Oprostite, kraljevska visokost“ — pravi vojak — „bodite tako milostiv in držite mi smotko, da Vam morem prezentirati. Naša dolžnost je namreč, da članom kraljevske rodbine vedno prezentiramo.“

Poučne stvari.

O snaženji konj.

„Dobra snaga, je polovica klaje“, pravi star pregovor glede snaženja konj. Ta pregovor veli prav le, če se reče: pametno snaženje. Tako sem se poučil iz nekega dobrega strokovnega lista, kateremu naj povzamem nastopno: Kaj je prah na konjski koži, kateri s toliko pridnostjo stran spravljamo? Konjska koža ima neznano veliko luknjic, po katerih konjski ustroj (organizem) odpravlja dosti onih tvarin, ki v njem nimajo nič več opraviti. Konj se poti in ravno v potu se nahajajo te, truplu ne več koristne tvarine. Da se luknjice v koži

ne zamašijo po prahu in drugih stvareh, dala je narava konjski koži neko salo, katero se zmiraj na površji kože nahaja in ki sproti izpuhteva. To izpuhtevanje stori, da je konjska koža suha in da se je zbog tega zmiraj nekaj odlušči. Ti mali odluščki pa, ki še nekoliko na koži visijo, pokrivajo navedene luknjice konjske kože, če pa odpadajo, nastanejo koj zopet novi. Mati narava ni teh odluščkov zastoj ustvarila. Zovemo jih po večjem konjski prah, in jih odpravljamo s štrigeljnom in krtačo. Divji konj je najlepši. Ta se pa po leti le parkrat po travi zvalja in potem strese, in njegova dlaka

je lepša od dlake naših najsnažnejših konj. Arabec, znani rejač najlepših in najboljših konj, snaži svoje konje le s cunjjo iz oblodove volne, ali z drugo mehko volneno cunjjo. Preveč krtačenja škodi. Ono navedene odluščke kože prehitro odstranjuje, ter tako konjski organizem sili, da nove odluščke dela, ki imajo navedene luknjice pokrivati. To pa konjski organizem slabi. — Ako človek na svojem telesu poskuša, kar konju vsak dan stori, ter se s krtačo dobro po koži zdrgniti da, čutil bode, da mu kri hujše pod kožo sili; začetkoma mu bo to sicer prišlo, ali pozneje se mu bo kri preveč proti možganom in proti srcu zčila in postal bode nemiren in bojazljiv. — Dostikrat pravi ta ali oni lastnik konj, da se kak konj ne da rad s krtačo snažiti, da takrat grize in brea. To ima svoj vzrok v tem, da mu to krtačenje kri preveč uzmira, da mu preveč v možgane in v srce sili. Zakaj so navadno črni konji, vranci, radi pri snažnji hudobni in tudi drugače. Na dlaki vranca se pozna vsak prah in tudi navedeni odluščki kože bolj, nego na sircih, ali rjavcih. Vranec je tedaj preveč pod krtačo. To prevečno krtačenje dela ga hudobnega.

Bolj vročerkvni konji se posebno boje krtačenja. Kadar se bliža čas krtačenja, nehajo žreti in nemirno se ogledujejo in strahom čakajo, kdaj bo prišla huda kazen — krtača. V vojnah, ali na daljnih potovanjih se ne more konj dobro snažiti po načinu, kakor ga navadno vidimo in ti konji se, akoravno mnogo več trpijo, prav dobro počutijo. Vsaj se ne prehladijo tako lahko. — Baron Reitzenstein, ki je lani pri velikem tekmovanju nemških in avstrijskih oficirjev v jahanju mej Berolinom in Dunajem dobil prvo avstrijsko darilo, je kupil na semnju kobilo, s katero se je namenil podati na imenovano dirko. Kupil jo je 10 let staro za kacic 900 gld. Na Nemškem ta cena za dobrega konja ni velika. Zdelo se je temu vojaku kobila prav cena in mislil je, da mora že kakega „zlodja“ v sebi imeti. Ko jo domu pripelje, najde, da se kobila ne da s krtačo ter strigeljnom snažiti. Grizla, brcala, vlegala se je. Kakor je zdaj dognano, bila je ta kobila prava polnokrvna kobila, ki bi, če bi te napake ne imela, morebiti radi izvrstnih lastnostij v dirki imela ceno kacic 5000 gld, ali še več. Ta vojaški častnik Reitzenstein si je kmalo pomagal. Umival je to kobilo s toplo vodo, ter jo le s slamo drgnil in z volneno capo brisal. Kobila je postala mirna, se je svetila v dlaki, je rada jela in največje strapace zmagovala. Vsak ve, da so sirci (šimelni) najtrednejši konji, da so najmanj plašljivi in tudi proti zimi ali vročini najboljše obstajajo. Na sircu se ne pozna vsaka smet in naši hlapci šimeljna najmanj s krtačo obdelujejo. Šimelj je zdrav konj, vranec mehak, rahločuten, nervozen, rad kujav, koleričen, (tiščavko rad dobi), grize, tolče in ne stori polovice tega, kakor sirci. Nobeden ne bode rekel, da je dlaka temu kriva, ali posredno le, prav za prav pa krtača.

Tako v kratkem, kar piše imenovani časopis. Ta časopis svetuje več s slamo konje drgniti ter z brisanjem z volnemi cunjami po celem životu prah iz konj spravljati. To posebno pri mlajši živini in taki, ki je bolj ognjevit. Po leti naj se konji kopljejo in naj se sploh ne snažijo preveč s strigeljem in s krtačo; potem bomo imeli več zdravih in dosti manj hudobnih, kujavih konj.

S - c.

Ribez ali rdeče grózdjče.

Ta rastlina je kaj malotrebna in vender jako hvalježna vsakemu, kdor jo goji. Zategadelj jo že od nekdaj cenijo in pridelujejo po vrtovih in drugod; rdeče grózdjče je pred vsem priljubljeno sadje za uživanje v sirovem

stanji, iz njega izdelujejo pa tudi razne pijače, kakor ribezov odcejek in ribezovo vino.

Kako pa pomnožujemo to rastlino? Navadno jo pomnožimo oziroma zasadimo s potaknenci. Potaknenci so mladi, srednjedeblji in ravni pognanci, katere je na jesen meseca septembra ali pa zgodaj spomladi porezati in takoj zasaditi. Potaknenci naj so 40—50 cm. dolgi. Spodnji konec naj je odrezan tikoma pod očesom. Te potaknence je zasaditi vsaj 4 cm. globoko v dobro zrahljano zemljo precej na gosto, da se tam vkoreninijo. V enem letu se ti potaknenci tako ukoreninijo, da jih lahko presadimo na stalno mesto, kjer se v 3 do 4 letih razrastejo v prav lepe grme.

Zoper uši po listji vrtnih rož in drugih rastlin.

Da je ta mrčes silno škodljiv rastlinam, ker jim sok izpiva in se strašansko hitro množi, znano je dobro vrtnarjem in raznih cvetlic prijateljem, ki pa tudi vedo, da se mnogo zoper ta mrčes priporoča pomočkov, ki nič ne pomagajo. Časnik bolčanske družbe kmetijske priporoča sledeče sredstvo, katero hvali, da je zanesljivo: Mrtva riba naj se pusti v skledi vode toliko časa ležati, da voda prav zelo smrdi. S to vodo naj se poskropi ušiva rastlina. Če se to par dni zaporedoma stori, pomori se mrčes brez škode rastlini, seveda treba tako poskropljeno rastlino, če je bila v sobi, nesti venkaj, da izgine smrad.

Ne obrezovati spomladi živih mej!

Navadno je, da ljudje spomladi, večkrat še celo o kresu obrezujejo žive meje belega trnja in druge, pa ne pomislijo, da s tem pokončujejo koristnim ptičkom potrebna gnezdeca, po katerih starke imajo mlade. Vlada v Kaselu je to napako s posebnim ukazom nedavno prepovedala in velela, da se obrezovanje živih mej sme le vršiti od 1. oktobra do 1. marca.

Gozdni mah in vresje kot nastil.

Vsi mahovi imajo v sebi tako malo redilnih snovij, da se smejo komaj smatrati za gnojila. Škodljivega nimajo ničesar v sebi, pač pa popijejo veliko gnojnice, in to je njih najboljša lastnost. Vresje ima pa v sebi zelo veliko redilnih snovij, posebno dušika, katerega je v njem do 10%. Vzlic temu je vresje dober nastil le toliko časa, dokler je prav mlado. Staro vresje se v zemlji le težko razkroji in ima v sebi veliko čreslove kisline, ki v zemlji ni koristna.

Apno pri vrtnarstvu.

Pogostoma se prigodi, da zemljišča, po katerih je več let že rasla zelenjád, v kljub močnemu gnojenju od leta do leta, bodisi glede velikosti sadú, bodisi glede množine, vedno manj donajajo dohodkov. Veliko škodljivega mrčesa se naseli v zemlji, in on mladim rastlinam posebno škoduje; po koreninah pa se nahajajo škodljive glive, ki starejšim rastlinam škodujejo. Pa ne samo to zagleda oko opazevalcevo, temveč opazi tudi, da se veliko rastlin noče prav povoljno razvijati in razraščati. Ako take rastline bolj natanko preiskujemo, vidimo, da so njih male koreninice skoro vedno bolj ali manj nezdrave, torej bolne, gnile in trhle. V obližji Pariza in sploh družih večjih mest, v katera okoličani dan na dan na trg vozijo sočivje in zelenjádi in so prisiljeni svoje pridelke vedno na istem zemljišči pridelovati, zgodi se to prav pogostoma. Zaradi tega so dali prst dotičnih zemljišč kemično preiskati. Pri preiskavanju so našli, da se nahaja v prsti prevelika mno-

žina proste kisline. S tem se je dobilo tudi potrebno sredstvo in zdravilo. Jeseni namreč so taki prsti pridejali razpadlega apna, in od tistih dob posipajo zemljo z določeno množino apna. S takim posipanjem sta se povrnila prsti normalno zdravje in rodovitnost. Škodljivi mrčes je izginil, in glive se niso več prikazale. Za tako rabo je dobro vsako apno, le razpadlo mora biti, a ne ugašeno. Prah od živega apna se seje po zemlji in s prstjo meša. Zato je dobro, če se tako posevanje vrši pri kopanju, takrat se namreč apno s prstjo najbolje pomeša. Posebno dobro za tako posevanje je pliuovo apno (Gaskalk), ker ima tudi dušica v sebi, on pa je dobre gnojilo.

Loterijske srečke.

Brno, dne 10. maja: 50, 4, 21, 25, 67.

Trst, dne 13. maja: 56, 72, 74, 51, 35.

Praga, dne 17. maja: 6, 5, 45, 87, 69.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. maja t. l.

	gl. kn.		gl. kn.
Pšenica, hktl.	8 30	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	6 50	Surovo maslo,	78
Ječmen,	6	Jajce, jedno	02
Oves,	7	Mleko, liter	10
Ajda,	5 75	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 41	Telečje	60
Kornza,	5 80	Svinjsko	64
Krompir,	3 20	Kostrunovo	40
Leča,	14	Pišanec	35
Grah,	14	Golob	20
Fizol,	10	Seno, 100 kilo	3 20
Maslo, kgr.	1 04	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva, trda, 4 metr.	6 50
Špeh frišen	64	" mehka, 4 "	5

Mala oznanila.

Vsaka beseda 2 kr.

Valentin Zarnika zbrani spisi, nevezani 60 kr., po pošti 70 kr.

Josip Jurčiča zbrani spisi, nevezani zvezek 60 kr., lepo vezan 1.— gld., po pošti 10 kr. več. Dosedaj je izšlo 10 zvezkov.

Kuverte s firmo (naslovom), račune itd. izvršuje po nizki ceni "Narodna Tiskarna" v Ljubljani.

Dober in trajen zaslužek dobe osebe, katere pridejo mnogo v dotiko z občinstvom.

J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna ješprenjčka in ješha, trgovina s specerijo, zganjem, kitom, pridelki in drvmi

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:

pšenično, ajdovo, riženo in koruzno moko, ješprenj, ješprenjček in pšeno, najmočnejši in najokusnejši vinski kis in kisov evet. Priporoča tudi specerjsko blago, zganje, spirit, suhe in oljnatte barve. Kupuje vse domače pridelke in priporoča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Zivnorejcem priporoča zadnja moka za živino, ker je ceneji in izdatnejši kot druga sredstva. (3—10)

Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

J. Kunčič izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,

v Križevniških ulicah št. 10

filijska v Lescan, Bled,

priporoča čast. p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem svojo dobro izdelovnico dobre, zdrave ukusne soda-vode.

Zunanja naročila izvršujejo se točno. (16—9)

Na najnovejši in najboljši način umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca (11—10)

zobozdravnik A. Paichel, poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstr.

Zaupni mož v vsakej fari. Velevažno, brez četrstoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače **denarstveno podjetje** (poroštveni za klad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke o. kr. državne vlade in čegar vestransko priznano blagotono delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega **zupnega moža** z nalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „**201.191, Graz postlagernd**“ več poizvedeti. (18—3)

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13 (6—10)

priporoča slavnemu občinstvu in preda stiti duhovščini, svojo bogato zalogo lestenecv, oljnatih podob, zreal, kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete n. pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavno prsteno blago, raznovrstne svetilnice viseče in stoječe,

Hermanove bliskovne svetilnice i prave kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prevezemam tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

DR. Ivan Voves

deželni okrožni zdravnik v Radovljici
naznanja, (19-2)
da je nastopil svoje mesto.

Brata Eberl

Ljubljana, Frančiškanske ulice št. 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleškarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.

Glavni zastop

Bartholijevega originalnega karbolineja

Maščoba za konjska kopita in usnje. (5-10)

Zobni zdravnik

SCHWEIGER

stanuje v

hótelu „Pri Maliči“

II. nadstropje, št. 25-26.

Ordinuje vsak dan od 9.-12. ure dopoldne in od
2.-5. ure popoldne. (2-10)

Ob nedeljah in praznikih od polu 10. do polu 1. ure.

Najnovejše zobe, zobovja in plombiranje.

Hiša

z lepim vrtom, poleg katere so tudi njive in
senožeti, tako da se vrt lahko razširi in na-
pravi tudi drevored, v najlepšem kraju Škofje-
loškem, pripravna za letovišče, gostilniško obrt,
ki se že zdaj tu izvršuje, ali za kupčijo,

(22-2)

se prodá.

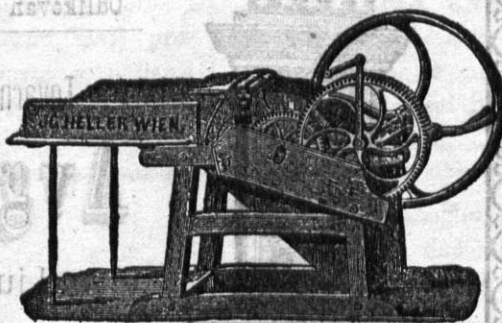
Več se izve pri lastniku **Franu Fojkarju**
v Škofji Loki. (482-2)

Jurčiča zbrani spisi
XI. zvezek

dobiva se v „Narodni Tiskarni“, pri Ant. Zagor-
janu in v vseh knjigarnah.

Cena, nevezanemu izvodu **60 kr.**, vezanemu **1 gld.**

Vsi stroji za kmetijstvo
vinarstvo in moštarstvo!

Mlatilnice, vitle, trieure

čistilne mline za žito

rezalnice za krmo

samodelujoče

aparate proti peronosperi

tlačilnice za vino

tlačilnice za sadje

mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v
obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo

razpošilja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku **zastonj** in
(488-6) v ni poštneine prsto. (17-4)

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale!

Prekupovalcem znaten popust!

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice štev. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedilnih ogujšč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stapbinska dela.** (7-10)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar
Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.

Velika zaloga vseh

kirurški obvez in kilnih pasov.

Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Dunaji; zavratnikov, manšet, angleških in francoskih dišav, modercev itd. (4-10)

Založba tovarne

pri

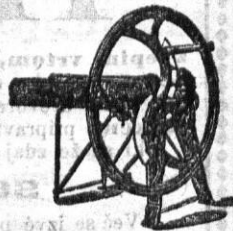
Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobivajo vsake vrste kmetijski stroji, kakor tudi blagajnice, varne pred tatovi in ognjem.

P. n. gospodinjam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mnogo ceneje, nego drugod, za katere tudi 5 let jamčim (garantiram). (8-10)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Karol C. Holzer

Ljubljana, Dunajska cesta
zaloga (12-10)

špirta, žganja, specerijskega blaga in barv.

(13-10)

Najnižje cene.

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dožnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

Največji izbor.

Adolf Hauptmann

tovarna (9-10)

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v Ljubljani, ob vogalu Resljeve ceste št. 41 v lastni hiši in filijala: Slonove ulice št. 10-12.

"NARODNA TISKARNA"

priporoča po nizke ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Odlikovan v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14-10)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigliva opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.